

at gøre, saafremt det skulde falde i min Lod, hvad der ikke er stor Udsigt til, at udnævne en af de Præster, her er Tale om, idet jeg allerede har sagt, at der kun bliver Tale om at udnævne saadanne Præster, hvor der er et Ønske derom indenfor Menigheden, saa da bliver altsaa Menigheden spurgt.

Saa rejser det ærede Medlem det Spørgsmaal: Er Forslaget her tilfredsstillende? Og han gennemgaar det Punkt for Punkt og viser, hvorfra han mener, der kan komme nogen Tilgang, og hvor han ikke har stort Haab om Tilgang. Angaaende Punkt 1 mener han ikke, at der ad den Vej kan ventes stor Tilgang, kommer egentligt til det Resultat, at der kun kunde være Tale om de tyske Præster, som var kasserede nede i Sønderjylland. Nej, dem er der ikke tænkt paa i Punkt 1, og jeg tror ikke, de let vil finde Anbringelse. Men der er tænkt paa Sønderjyllands Fremtid, idet der jo stadig vil blive tyske Menigheder, som ogsaa maa have tysk Betjening; derfor vil det være nødvendigt, at der holdes Adgang aaben for, at tysk uddannede Folk kan træde ind i den danske Folkekirkes Tjeneste som Præster for tyske Mindretal nede i Nord-slesvig, og dette vil dog vistnok findes meget rimeligt. Det ærede Medlem pegede paa, at under Punkt 1 kom ogsaa Folk, der har faaet deres Uddannelse ved amerikanske Præsteskoler, og han pegede med Rette paa, at der derved kom en Uoverensstemmelse mellem Punkt 1 og Punkt 3. Det kommer deraf, at man ikke ved Punkt 1 har tænkt paa Uddannelsen i Amerika, men udelukkende har tænkt paa de tyske Uddannelsesanstalter og paa de andre skandinaviske Universiteter.

Det ærede Medlem mente, at han kunde vise en Vej, hvorved der paa anden Maade kunde bødes paa Præstemangelen. Han mente, at man kunde give Adgang for de mange Teologer, der er i Lærerstillinger, til at søge ind i Præsteembeder, saaledes at de tog hele den Anciennet, de havde vundet som Lærere, med over i Præsteembedet. Dertil maa jeg sige, at Bestemmelsen i saa Henseende for Præsternes Vedkommende er i nøje Overensstemmelse med de Bestemmelser, der gælder for Lærernes Vedkommende, saaledes at der kun kan vindes 8 Aars Anciennet ved anden Virksomhed end den, der trædes ind i; og det har altid været hævdet, at denne Overensstemmelse skulde fastholdes. Men naar det ærede Medlem mener, at en Bestemmelse i den af ham foreslaaede Retning kunde hjælpe til at bøde paa Præstemangelen, er jeg langt fra sikker paa, at han har Ret. Jeg er tværtimod

tilbøjelig til at tro, at det modsatte bliver Tilfældet; thi man vilde dermed sige til disse Folk, som gik ind i Lærerstillingerne: I kan blive i Lærerstillingen, saa længe I vil, det haster ikke for jer med at træffe Valg, for I faar hele Ancienneteten ført med over i Præstestillingen. Dette vilde føre med sig, at de blev saa længe i Lærerstillingerne, at de i Virkeligheden der havde lagt deres bedste Kræfter, og saa først gik over i Præstestillingen. Det tror jeg ikke, man vilde være vel tjent med; og i ethvert Tilfælde er det afgjort, at det lige i Øjeblikket maaske vilde aabne Adgang for nogle enkelte, men i Længden vilde man ikke opnaa noget ad den Vej.

Det ærede Medlem udtalte, at Grunden til Præstemangelen var de daarlige Lønningsforhold. Det har det ærede Medlem ingen Ret til at sige mere, nu er Præsternes Lønningsforhold i Virkeligheden stillede lige med andre tilsvarende Tjenestemænds Lønningsforhold. Endvidere nævnedes det ærede Medlem, at den daarlige Gymnasieordning var Skyld i, at vi fik saa faa Studenter, som var forberedte til at gaa til det teologiske Studium, at mange Steder nedlægges den gamle klassiske Retning. Jeg skal dertil sige: Ja, den nedlægges der, hvor der ingen Tilgang er til den; der, hvor der ingen Elever melder sig, som vil have den gammelklassiske Uddannelse, nedlægges man selvfølgelig den Retning, og det vilde dog være ganske umuligt at opretholde den. Det er desuden saadan, at selv om der er et Par Stykker, som vil gaa den Vej, er det saadylt at opretholde den Retning for det Par Stykker, at det finansielt set vilde være uforsvarligt at gøre dette. Men vi bøder derpaa ved at give de Studenter, som ikke har kunnet faa den gammelklassiske Uddannelse og ønsker at gaa den teologiske Vej, Understøttelse, saadan at de kan gennemgaa det Kursus i Græsk, som holdes ved Universitetet. Jeg tror saaledes ikke, det ærede Medlem har Ret i sin Indvending paa dette Omraade.

Det ærede Medlem ankede over, at der i § 1 staar: „Personer“; og ønskede, at den skulde staa „mandlige teologiske Kandidater“, idet det ærede Medlem var bange for, at man her skulde tænke paa at indsmugle kvindelige Præster. Jeg har ved tidligere Lejlighed gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at det er ganske umuligt. Saa længe vi har den bestaaende Lovgivning, betyder „Personer“ Mænd, og selv om vi satte Ordet „Mænd“ i Stedet, vilde, i samme Øjeblik vi fik vedtaget det Lovforslag, som nu ligger i Fællesudvalget.